

Radost z bydlení

Dům je souhrnem vitality a radosti ze života, ostatně jako většina staveb, které architekt Vlado Milunič (slavný spoluautor Tančícího domu) tvoří. Jeho nápady mají mnoho společných rysů- převisy střech, výrazná barevnost, titanzinkové plochy, apod.

Vila je však ve svém kontextu rozhodně unikátem a představuje v Tábořském regionu jednu z nejlepších současných staveb. Svému uživateli nabídne rozmanité možnosti prožitků, výhledů a zákoutí. Procházet se dispozicí, pracovat a vůbec plně bydlet, znamená však být svázán k tomuto domu na plný úvazek. Obávám se, že poloviční úvazek od svého uživatele nesnese. Klasifikujeme výborně.

Kuk do světa !

Řekl bych, že jde o takový pokus skřížít patrovou postmoderní vilu s bavorským přízemním domem. Stavba je proporčně nevyvážená a celková hmota tak zpackaný záměr nezachrání. Velkoryse dimenzovaný oblouk negativně kontrastuje s dírou zápraží. Ve stejné pohledové straně působí garážová vrata lacině. Kovaný plot má pak dát stavbě pečť exkluzivního bydlení. Trochu méně architektonických pokusů pro tak malé průčelí by bylo jistě přínosnější. Klasifikujeme dostatečně.

Teráska

Požadavek rozšíření užitného prostoru ve prospěch terasy dostal docela úsměvný, i když celkem důstojný ráz. Malebnost stavby je určitě i v kombinaci bílé fasády a zelené barvy popínavých rostlin. Často nevzhledný přílepek vstupní verandy je zde proveden sice v konzervativnější, ale jistě vhodné formě. Okenice (nic proti nim) se snaží dát stavbě ráz anglického líbivého domku. Proč ne. Klasifikujeme chvalitebně.

Opravdová vila

Dům je skutečně elegantní, působí luxusně. Stavba dvacátých let je zajímavá proniky několika různých kvádrů (dominantní je schodišťová hala), výraznou předsazenou římsou. Vila pracuje zdařile se stupňovitým terénem prostřednictvím různých výšek nadezdívky, což je u mnoha dnešních staveb neobvyklé. Připomíná mnohé stavby luxusních rezidenčních čtvrtí, objekty velvyslanectví, i když s daleko menším finančním kapitálem a na místě, která můžeme nazvat provinčním. Klasifikujeme výborně.

Inspirace Jurkovičem

Období doznívání historických slohů a nástup moderny s funkcionalismem s sebou přináší krátký, ale v Čechách dost oblíbený úlet secesních domů s prvky hrázděného zdiva a dřevěných štítů s balkóny. Slovenský architekt Jurkovič navíc tento směr obohatil různými prvky lidové architektury (květinové motivy, výřezy a zádlaby v dřevěných lomenicích), jež se staly nedílnou součástí těchto staveb. Stačí vzpomenout na Bílkovu vilu v Chýnově. Tato vila, společně s oplocením, se jednoznačně k tomuto směru hlásí a nutno dodat, že zdařile.

Neodmyslitelnou součástí těchto staveb se stala pálená taška s bobrovkami. Dlužno dodat, že i v dnešní době je o dům (alespoň zvenčí) dobře postaráno a zachovány jsou i tradiční barvené kombinace žluté a hnědočerné. Vila si tak zachová architektonickou úroveň, kterou lze v tomto případě měřit i výší její odhadní ceny. Klasifikujeme výborně.

Obytná garáž

Spíše to vypadá, jako bychom shlédli obytnou nástavbu nad garáží, než obytný dům, kterým stavba zřejmě je. Výstupní koridor do domu připomíná spíše vstup do horské chaty (trochu mě inspiruje i masa sněhu, kterou je nutné odklidit, aby auta vyjela ven).

Ale vážně, s plným vědomím je nutné sdělit, že investor pro dvě auta věnoval stejné peníze jako pro svůj byt nahoře. Bez nadsázky a s otázkou, stojí to všechno za to ? Klasifikujeme dostatečně.

Nesměle rozmanitá

Stavba je pokusem mezi konzervativním vnímáním tradičního stavění a nesmělým našlápnutím směrem k modernímu pojetí. Tradiční a nikterak nápaditý je pravý štít s dřevěným zábradlím. Čtyři obdélníková okna na fasádě- rozmístěna kompozičně správně, celkově však trochu nuda. Naopak zajímavým výstřelkem je pak vstupní, pravděpodobně schodišťová, hala s kamenným obložením.

Nápadité je i rozložení hmot střech a jasně tak rozděluje dům na tři provozní celky- garáž, vstup a bydlení. Otazník však vyvolá problematické a nelogické spojení střední a pravé hmoty domu. Jistě šlo vyřešit lépe. Klasifikujeme chvalitebně.

Nesrozumitelná

Stavba nevytváří svým výrazem jasně daný účel. Pravděpodobně slouží pouze k bydlení, může však být skladem, dílnou a dokonce mě napadá i asociace s prodejnou potravin. Obytný dům se otvírá do zahrady a k ulici nastavuje svá záda. Prakticky tak činí v celém svém nároží.

Příliš protáhlé průčelí a příliš nízká výška domu s valbovou střechou tak dávají vizáž horší, než jakou si stavba k bydlení zaslouží. Daleko lepšího účinku by se dosáhlo, pokud by valbová střecha byla nahrazena nadezdívkou (čímž by se dům zvýšil). Za nadezdívkou by se tak ukryla pultová střecha se sklonem směrem do zahrady. Fasáda by si pak zaslouhovala výraznějších tvarových pojetí s významnějším finálním povrchem než je bílá omítka. Klasifikujeme dobře.

Upovídací štít

Štít je sice dost široký, pro takový počet oken o různých tvarech však uzpůsoben není. Velmi často se setkáte s domy, které mají ve svém štítě- po stranách různá podružná okénka. Říkám jim parazité. Parazité mají mnoho různých tvarů- v minulosti oblíbené trojúhelníky, dnes často čtvrtoblouky, půloblouky, dokonce jsem viděl i elipsy a kruhová okénka. Skoro pokaždé jsou ve štítě cizorodé a kompozičně tvar štítu doslova drolí. Osvětlení šlo vyřešit méně nápadnými střešními okny, dovnitř by z exponované ulice nebylo potom ani vidět. Klasifikujeme dobře.

Komunistické baroko

Stalinův oblíbený sloh 50. let. Komická je zprohýbaná římsa- jakýsi odkaz ke katolickému a dynamicky pojatému Baroku Dienzenhofera. Úsměvný paradox, že ? Avšak, barák je to celkem pěkný a svoji hmotou zajímavý, bez dalších přebujelých ozdob. Celkem slušný standart levných nájemních bytů (o rozumných pokojových výměrách) je také poučný. Nakonec, stavba klade pro dobu, kdy se prodávají byty 30.000 Kč za 1 m², či kupují v panelácích, jeden zásadní otazník. V čem je vlastně horší, krom toho, že je starší ? Klasifikujeme dobře.

Moderní klasicismus

Dům spadá do podobné časové éry jako výstavba Komerční banky na třídě 9.Května. Trojúhelníkový štít, rohová okna a originální

pojetí exteriérové výmalby dávají domu netradiční výraz. Právě ona fasáda by mohla být inspirací pro ty, kteří skončí pouhým rámováním kolem oken a dveří. Stejně tak elegantní jsou i výškové proporce oken do užitkových místností. Nápadité jsou různé proniky hmot, mohutný rizalit- celkový výraz je však důstojný.. Stavba je pro mne významnou vilou, s pohnutou historií.

Klasifikujeme výborně.

Hlavně důstojně !

Poněkud komický paradox vytářejí na jedné straně bombastický vstup z leštěného kamene a na straně druhé triviálně pojatá hmota úřadu. Ta svým tvarem připomíná komunistické zotavovny. Divák také jasně zvenku pozná, kudy vylezl výtah. Výrazný prázdný vikýř dílo směle korunuje. Plastová okna by nakonec vůči kombinaci leštěného kamene takovým pokleskem nebyla. A teď ke vstupu.

Doba bankovních paláců a průčelí krematorií je pryč. Použití kamene je možné akceptovat tam, kde na to jsou peníze a kde výraz hmoty budovy je alespoň trochu noblesní. Tady se, myslím, nepovedo ani jedno. Klasifikujeme dostatečně.

Králíkárna

Jako králíčí kotce vypadají čtyři obytné buňky. Nešťastný koncept si možná někdo včas uvědomil a dům už raději nedostavěl. Zvýšené přízemí a zbytečně úzké lodžie jsou však i prohřeškem dnešní doby. Přestavba na dům s moderní fasádou, hlásící se k odkazu funkcionalismu, by ale zase tolik práce nedala. Lodžie začlenit do obytných místností, zlepšit podmínky vstupu a pojmout fasádu jako kombinaci omítky a dřevěného opláštění a velikých oken, například. Klasifikujeme nedostatečně.

Nároží

Stavby na nároží, nebo nároží tvořící, jsou těmi nejhodnotnějšími. Dům se snaží vytěžit z nároží maximum, tvarové pojetí za myšlenkou však pokulhává. Masivní těžkopádná hmota 1. patra působí příliš hmotně a tvrdě kontrastuje s mansardovou střechou. Navíc, pro tak důstojný záměr se nedostalo adekvátně důstojných detailů. Malá, horizontální okénka bych čekal spíše v zadním traktu domu, než na místech, kterými se objekt chlubí k příchozímu. Klasifikujeme dobře.

Řada křížů

Tak nevím, zda má jít o asociaci s motivem křesťanství, nebo blízké smrti. V takovém případě by na této stavbě působila rozhodně netaktně. Monotónní pojetí hmoty je pro starší lidi tím „nejlepším“ prvkem k orientaci. „Počkejte, bydlím, ehmv pátém štítě, druhá řada odspoda, vlevo.“

Po tvarové stránce je dům rozhodně nezajímavý. Kladem jsou ale nabídky různých doplňkových aktivit, které ve svých útrobách ukrývá. Klasifikujeme dobře.

Rekonstrukce

Poněkud svérázné pojetí rekonstrukce asociuje nádech středomořské atmosféry. Jen kdyby časem odpadla tupě posazená mansarda z lepeného šindele ! Celý záměr by byl snesitelný i bez ní- například při uplatnění masivní římsy, která je u takového druhu letních staveb (chrání je proti slunci) naprosto obvyklá.

Rekonstrukce Baťových domů klade pro architekty hodně náročné úkoly. Zlepšit standart ale nezničit výraz čtvrti. Málokdo to však dokáže. Tento příklad je v kontextu prostředí dost cizí. Klasifikujeme dobře.

